

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **S. U.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2017, čj. CPR-6271-23/ČJ-2016-930310-C235, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2017, čj. 1 A 12/2017-25, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 29. 1. 2016, čj. KRPA-85917-89/Č-2013-000022, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 31. 1. 2017, čj. CPR-6271-23/ČJ-2016-930310-C235.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se žalobou u Městského soudu v Praze domáhala přezkumu rozhodnutí, kterým žalovaná změnila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, čj. KRPA-85917-89/Č-2013-000022 ze dne 29. 1. 2016, a to konkrétně výrok týkající se doby vycestování stěžovatelky z území České republiky. Ve zbytku žalovaná rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Žalovaná uložila stěžovatelce správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) body 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a stanovila dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území ČR, v délce 3 let. Městský soud žalobu stěžovatelky zamítl rozsudkem specifikovaným v záhlaví.

[2] Stěžovatelka rozsudek městského soudu napadla kasační stížností, se kterou spojila návrh na přiznání odkladného účinku. Je přesvědčena, že v jejím případě zájem na spravedlivý proces a zájem na nezasahování do jejího osobního a rodinného života převažuje nad zájmem veřejným. V důsledku nepřiznání odkladného účinku by musela opustit ČR, kde pobývá již od roku 2012, kde žije její druh R. K., její nezletilý syn, a kde má vybudováno zázemí. Po celou dobu svého pobytu na území ČR dodržuje zákony a žije bezúhonným životem; v zemi původu naopak nemá již žádné zázemí, ubytování, ani zdroj příjmu. Druh stěžovatelky a otec jejich nezletilého syna v současné době vykonává trest odnětí svobody ve věznicí ve Valdicích, kde jej stěžovatelka pravidelně navštěvuje. V případě jejího odjezdu by byl jejich kontakt zcela zprerhán. Stěžovatelka proto žádá, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, aby mohla na území ČR legálně pobývat a procesně hájit své zájmy do rozhodnutí o kasační stížnosti. Současné

je přesvědčena, že žádným jiným osobám nemůže vzniknout jakákoliv újma. Stěžovatelka ve své žádosti odkazuje na rozsudky NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 A 26/2005-76, a ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100.

[3] Žalovaný k podanému návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že stěžovatelce uložil správní vyhoštění pro naplnění skutkové podstaty § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona o pobytu cizinců a že tato skutečnost byla řádně prokázána. S námitkami zásahu do rodinného a soukromého života stěžovatelky se žalovaný vypořádal v průběhu správního řízení. Žalovaný nepovažuje setrvání stěžovatelky na území po dobu řízení o kasační stížnosti za nezbytné, neboť je zastoupena advokátem.

[4] Nejvyšší správní soud před samotným posouzením návrhu stěžovatelky k institutu odkladného účinku uvádí následující. Podle § 107 zákona s. ř. s. nemá podání kasační stížnosti odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej může přiznat na návrh stěžovatele. Použije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., dle kterého lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, konstatoval, že „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přiblížnout i tebdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání“ (srov. též usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 10 Azs 186/2015-29). Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že v nyní projednávané věci existuje příčinná souvislost mezi právními účinky kasační stížnosti napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalované, a možným vznikem nepoměrně větší újmy stěžovatelky, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud přitom vycházel z tvrzení stěžovatelky ohledně porušení jejího práva na spravedlivý proces, které by pro ni představovalo značnou újmu. Dotčení práv třetích osob nebylo tvrzeno.

[6] Ve shora citovaném usnesení čj. 1 Azs 160/2014-25 NSS dovedl, že „[p]okud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti“. Důvody uvedené v rozhodnutí o vyhoštění – pobývá-li cizinec na území bez cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn [§ 119 odst. 1 písm. c) bod 1], pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu [§ 119 odst. 1 písm. c) bod 2] - dle názoru zdejšího soudu nezakládají bezpečnostní či jiná rizika pro Českou republiku. Setrvání stěžovatelky na území ČR do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, tudíž nenarušuje žádný důležitý veřejný zájem. Žalovaná neuvedla žádné konkrétní okolnosti, které by ohrožení některého z důležitých veřejných zájmů nasvědčovaly.

[7] Za pomoci testu proporcionality Nejvyšší správní soud dále vážil intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svédčícího stěžovatelce s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008-131, či výše citované usnesení čj. 1 Azs 160/2014-25). Na stupnici závažnosti zásahu lze s ohledem na výše uvedené hodnotit újmu způsobenou stěžovatelce nepřiznáním odkladného účinku jako podstatnou. Naopak intenzita narušení veřejného zájmu v daném případě tak vysoká není. V této souvislosti Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že žalovaná ve vztahu k osobě stěžovatelky neuvedla žádné

pokračování

důvody pro nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti; pouze odkázala na příslušná ustanovení zákona o pobytu cizinců, na jejichž základě uložila stěžovatelce správní vyhoštění. S ohledem na tyto skutečnosti lze proto konstatovat, že nepřiznání odkladného účinku není v daném případě v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud po posouzení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou splněny; neshledal důvod odchýlit se od své dosavadní judikatury. Z těchto důvodů stěžovatelce vyhověl a její kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[9] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před NSS pozastavují účinky rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 29. 1. 2016, čj. KRPA-85917-89/Č-2013-000022, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 31. 1. 2017, čj. CPR-6271-23/ČJ-2016-930310-C235.

[10] Soud zároveň připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu